

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. október 1-je *

„Fellebbezés — Dömping — 464/2011/EU végrehajtási rendelet — A Bosznia-Hercegovinából származó zeolit-A-por behozatala — 1225/2009/EK rendelet — 2. cikk — A rendes érték meghatározása — A »szokásos kereskedelmi forgalom« fogalma”

A C-393/13. P. sz. ügyben,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői kezdetben: G. M. Berrisch, később: D. Geradin ügyvédek)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. július 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Alumina d.o.o.** (székhelye: Zvornik [Bosznia-Hercegovina], képviselik: J.-F. Bellis és B. Servais ügyvédek)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság**

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (előadó), J.-C. Bonichot és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. július 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Unió Tanácsa azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének az Alumina kontra Tanács ítéletét (T-304/11, EU:T:2013:224, a továbbiakban: megtámadott ítélet), amellyel a Törvényszék megsemmisítette a Bosznia-Hercegovinából származó zeolit-A-por behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. május 11-i 464/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 125., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet), annyiban, amennyiben az az Alumina d.o.o-t (a továbbiakban: Alumina) érinti.

Jogi háttér

- 2 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22 o.; a továbbiakban: alprendelet) 2. cikkének (1)–(4) és (6) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani.

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak, és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

[...]

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján állapítják meg, ha ezek az eladások elérik az érintett termék Közösségben eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebb eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

[...]

(4) Hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülinek tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

[...]

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

- a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra nézve, a hasonló terméknek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;
- b) a kérdéses termelőknél vagy exportőröknél az azonos általános kategóriába tartozó termékek előállítására és értékesítésére a szokásos kereskedelmi forgalomban a származási ország hazai piacán alkalmazandó tényleges összegek alapján;
- c) bármilyen más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendszeren elért nyereséget.”

A jogvita előzményei, a Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 3 A jogvita jelen fellebbezésre tekintettel releváns előzményeit a megtámadott ítélet 1., 3., 5. és 7–10. pontja a következőképpen foglalja össze:

„1 Egy 2010. január 4-én benyújtott panaszt követően az Európai Bizottság 2010. február 17-én közzétette a Bosznia-Hercegovinából származó zeolit-A-por behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL C 40., 5. o.).

[...]

- 3 Bosznia-Hercegovinából származó zeolit-A-por behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2010. november 15-i 1036/2010/EU bizottsági rendelet (HL L 298., 27. o., a továbbiakban: ideiglenes rendelet) értelmében a Bizottság 28,1%-os ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Bosznia-Hercegovinából származó, zeolit-NaA-porként vagy zeolit-4A-porként is ismeretes zeolit-A-por behozatalára. Az ideiglenes rendelet (11) preambulumbekzdése értelmében a vizsgálati időszak a 2009. január 1-je és december 31. közötti időszakot fedi le.

[...]

- 5 A rendes érték kiszámítása során a Bizottság az [alaprendelet] 2. cikkének (3) bekezdésében leírt módszert alkalmazta, mivel ugyanezen rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az [Alumina] által a belföldi piacon végzett értékesítés nem volt reprezentatív. A rendes érték megállapítása céljából a Bizottság a hasonló terméknek azon csoport általi belföldi értékesítéséből realizált nyeresége súlyozott átlagát alkalmazta, amely csoportba az [Alumina] tartozik (az ideiglenes rendelet (21)–(26) preambulumbekzdése).

[...]

- 7 2010. december 1-jei levelében az [Alumina] benyújtotta észrevételeit, és az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének azon az alapon történő megsértésére hivatkozott, hogy a rendes érték megállapítása céljából az egyetlen belföldi ügyfele részére történt olyan értékesítések során realizált haszonkulcsot alkalmazták, amely értékesítések esetében fokozott kockázat állt fenn a fizetés elmulasztását, illetve a késedelmes fizetést illetően, és amely értékesítések – következésképpen – nem minősültek rendes kereskedelmi forgalomnak.

- 8 2011. március 16-i levelében a Bizottság az alaprendelet 20. cikkének megfelelően közölte az [Alumínával] a végleges tájékoztatót, valamint az előző pontban említett belföldi értékesítésekre vonatkozó állításokat elutasító választ. 2011. március 18-i levelében az [Alumina] – többek között – megismételte az előző pontban kifejtett álláspontját.
- 9 A [vitatott rendelet] értelmében a fenti 3. pontban említett termékekre a vámkezelés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó 28,1%-os végleges vámot alkalmaztak.
- 10 A rendes érték megállapítását illetően a [Tanács] a [vitatott] rendelet (19) és (20) preambulumbekkezdésében kifejti, hogy a figyelembe vett belföldi értékesítésekre rendes kereskedelmi forgalom keretében került sor, valamint hogy az intézmények az értékesítések alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti reprezentatív jellegének hiánya ellenére alapul vehették az ezekből eredő adatokat. Mivel a szóban forgó értékesítések jövedelmezők voltak, a megállapított rendes érték megegyezett azzal, amelyre az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése alapján jutottak volna.”
- 4 A Törvényszék előtt indított keresetének alátámasztására az Alumina kettő, egyrészt az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének, másrészt pedig ugyanezen cikk (6) bekezdése első mondatának a megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. Második jogalapjának második részében az Alumina lényegében azzal érvel, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy az érintett terméknek e társaság általi, egyetlen belföldi ügyfele részére történő értékesítéseit úgy kezelte, mintha azokat a szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolították volna le, noha az árakat a késedelmes fizetés vagy a fizetés elmaradásának kockázata címén 25%-kal megemelték. Ebben a vonatkozásban a Törvényszék helyt adott a második jogalap ezen második részének, annak megállapításával, hogy az Alumina egyetlen belföldi ügyfelének történő értékesítés árai nem tükrözték az alaprendelet 2. cikke értelmében vett szokásos kereskedelmi forgalmat, következésképpen az Alumínát érintő részben megsemmisítette a vitatott rendeletet.

A felek kérelmei

- 5 Fellebbezésében a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - utasítsa el az Alumina Törvényszék elé terjesztett keresetét, és
 - kötelezze az Alumínát az első- és másodfokú eljárás költségeinek a viselésére.
- 6 Az Alumina azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen utasítsa el a Tanács fellebbezését;
 - másodlagosan határozzon az első fokon benyújtott keresetről, és helyezze hatályon kívül a vitatott rendeletet, és
 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 7 Fellebbezésének alátámasztására a Tanács azon megállapítások ellen irányuló egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyeket a Törvényszék a megtámadott ítélet 36–41. pontjában tett, és amelyek a „szokásos kereskedelmi forgalom keretében” történő értékesítések alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében vett fogalmára vonatkoznak.

A felek érvei

- 8 Először is a Tanács úgy véli, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 36–41. pontjában végzett, az Alumina által a keresetében hivatkozott második jogalap második részére vonatkozó értékelése téves jogalkalmazáson alapul annyiban, amennyiben a Törvényszék tévesen értelmezte a „szokásos kereskedelmi forgalom keretében” történő értékesítéseknek az alaprendelet 2. cikkének (1) és (6) bekezdése értelmében vett fogalmát. A Törvényszék ugyanis tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a rendes érték számítása céljából nem lehet figyelembe venni azokat az értékesítéseket, amelyek azért nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történtek, mert az árak magukban foglaltak egy, a vevő részéről történő nemfizetés kockázatának a fedezetéül szolgáló olyan díjat, amely nem kapcsolódik az áru értékéhez. A „szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítések” fogalmának ilyen értelmezését nem támasztja alá sem az alaprendelet, sem pedig a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt egyezmény 1A. mellékletébe foglalt és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) jóváhagyott, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás. Ezenkívül a Tanács úgy véli, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 27. pontjában hivatkozott Minolta Camera kontra Tanács ítélet (C-178/87, EU:C:1992:112) 17. pontja, amely ítéletre a megtámadott ítélet 38. pontjában utalás történik, nem erősíti meg a Törvényszék értelmezését.
- 9 A „termék értékét tükröző ár” Törvényszék által megállapított kritériuma a Tanács szerint alkalmatlan annak meghatározására, hogy az értékesítés a szokásos kereskedelmi forgalomban történt-e. Először is az ilyen értelmezés arra kötelezné az intézményeket, hogy rendszeresen kitalálják a közölt árak fizetésének és alkalmazásának indokait, és meghatározzák a termék valódi értékét. Másodszor ezen értelmezés a visszaélés jelentős kockázatával járna azáltal, hogy az adásvételi szerződésekbe inkább belefoglalnak egy olyan kikötést, miszerint az árak tartalmaznak egy ilyen kockázati felárat, annak elkerülése érdekében, hogy ezen árakat a rendes érték meghatározásához használják.
- 10 Különösen a megtámadott ítélet 38. pontjával kapcsolatban a Tanács azon a véleményen van, hogy irreleváns az alaprendelet árakat érintő egyéb tényezőkre vonatkozó 2. cikke (10) bekezdésének k) pontjára való hivatkozás. Mindenesetre az e cikkben előírt kiigazítások célja a rendes érték és az exportár közötti bizonyos különbségek felszámolása, nem pedig kizárólag az olyan áron képzett rendes érték kiigazítása, amelyen a terméket a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a hazai piacon eladták.
- 11 E tekintetben a Tanács úgy véli, hogy az értékesítések akkor is a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történtek, ha az eladó a késedelmes fizetés vagy nemfizetés kockázata miatt növelte az eladási árát. Amennyiben ez a helyzet befolyásolhatja a rendes érték és az exportár összehasonlíthatóságát, a rendes érték és az exportár közötti összehasonlítás során el kell végezni az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében előírt kiigazításokat. E tekintetben a Tanács emlékeztet arra, hogy az említett (10) bekezdés g) pontja kifejezetten előírja, hogy ki kell igazítani a szóban forgó eladásokra nyújtott bármely hitel költségének különbségeit.

- 12 Másodszor a Tanács azon a véleményen van, hogy a „szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítések” fogalmának Törvényszék általi értelmezése, amely kizárja e fogalmat azon értékesítések közül, amelyek ára magában foglal egy kockázati felárat arra az esetre, ha a vevő nem tud vagy nem hajlandó fizetni, ellentétes a jogbiztonság elvével annyiban, amennyiben az intézmények kötelesek lennének rendszeresen kitalálni a közölt árak fizetésének és alkalmazásának indokait és meghatározni a termék „valódi” értékét, amint ez a jelen ítélet 9. pontjában is szerepel.
- 13 Végül a Tanács azzal érvel, hogy a Törvényszék nem tartotta tiszteletben az indokolási kötelezettségét annyiban, amennyiben a megtámadott ítélet nem tartalmaz annak megállapítását lehetővé tévő magyarázatot, hogy az értékesítések nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történnek, ha az ár magában foglal egy nemfizetési kockázati felárat.
- 14 Az Alumina elsődlegesen úgy véli, hogy a Tanács által a fellebbezésének alátámasztására hivatkozott jogalap elfogadhatatlan, mivel valójában a Törvényszék által a megtámadott ítélet 31–35. pontjában végzett ténybeli értékelésre vonatkozik. Az Alumina másodlagosan vitatja e jogalap megalapozottságát, és annak elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

A fellebbezés elfogadhatóságról

- 15 Az Alumina azzal érvel, hogy a fellebbezés azért elfogadhatatlan, mert a Törvényszék által a megtámadott ítélet 31–35. pontjában azon következtetés levonása céljából tett ténybeli megállapításokat, hogy az érintett termékek értékesítése nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történt, annak megjelölése nélkül kérdőjelezi meg a Tanács, hogy a Törvényszék mely tekintetben alkalmazta tévesen a jogot.
- 16 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikkből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, másrészt a tények értékelésére. E megállapítás és a bizonyítékok említett értékelése csak akkor minősül a Bíróság által fellebbezés keretében felülvizsgálható jogkérdésnek, ha a Törvényszék elé terjesztett iratanyagból az tűnik ki, hogy e bíróság a tényeket jelentős pontatlansággal állapította meg, vagy az e tények alátámasztására szolgáló bizonyítékokat elferdítette. Ellenben az EUMSZ 256. cikk értelmében a Bíróság kizárólag az említett tények jogi minősítését és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeket vizsgálhatja felül (lásd: Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 55. pont és Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 30. és 31. pont).
- 17 A jelen ügyben a Tanács azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet 2. cikkének (1) és (6) bekezdése értelmében vett „szokásos kereskedelmi forgalom keretében” történő értékesítések fogalmát. Ezen értelmezés alapján a Törvényszék tévesen értékelt a vitatott rendelet alapjául szolgáló tényeket azon következtetés levonásához, hogy a kockázati felár figyelembevételéhez kapcsolódó hiba befolyásolja a dömping fennállásának a megítéléséhez megállapított rendes érték számításának az érvényességét.
- 18 Ennélfogva a fellebbezés nem a tények megállapítására, mint olyanra, sem pedig a bizonyítékoknak a Törvényszék általi, kockázati felárhoz kapcsolódó értékelésére, hanem az uniós jog valamely rendelkezésének az értelmezésére és az olyan tényekre történő alkalmazására vonatkozik, mint amelyeket a Tanács megállapított.
- 19 Ilyen körülmények között a fellebbezést elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

- 20 Emlékeztetni kell arra, hogy valamely termék rendes értékének a meghatározása azon alapvető szakaszok egyike, amelyek lehetővé teszik a dömping esetleges fennállásának a megállapítását. E tekintetben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik”. E tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy mind e rendelkezés szövegéből, mind annak szerkezetéből kitűnik, hogy a rendes érték megállapítása során főszabály szerint először is a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat kell figyelembe venni. Ugyanis ugyanezen cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján ezen elvtől csak akkor lehet eltérni, ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást (lásd: Goldstar kontra Tanács ítélet, C-105/90, EU:C:1992:69, 12. pont).
- 21 A rendes érték tényleges árak alapján történő megállapításának a módszerétől való ezen eltérések kimerítő jellegűek, és az értékesítés jellegére, nem pedig a termék árára vonatkoznak (Ajinomoto és NutraSweet kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-76/98 P és C-77/98 P, EU:C:2001:234, 40. pont).
- 22 Azonban, amint a főtanácsnok az indítványának 38. pontjában megjegyezte, sem az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény, sem pedig az alaprendelet nem tartalmazza a szokásos kereskedelmi forgalom fogalmának meghatározását. Kétségtelen, hogy az alaprendelet a 2. cikkében kifejezetten előír két olyan típusú értékesítést, amelyek bizonyos feltételek esetén nem minősülhetnek szokásos kereskedelmi forgalomnak.
- 23 Először is az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése meghatározza, hogy azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja (Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 85. pont).
- 24 Másodszor az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének első albekezdése alapján hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával egységnyi előállítási költség alatti áron való értékesítése csak akkor tekinthető a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülinek, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át jelentős mennyiségben és olyan árakon zajlanak, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.
- 25 Azonban az alaprendelet 2. cikke nem sorolja fel kimerítően azokat a módszereket, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy az árakat szokásos kereskedelmi forgalom keretében alkalmazták-e. E tekintetben a Bíróság már pontosította, hogy a szokásos kereskedelmi forgalom fogalma az értékesítések önmagukban tekintett jellegére vonatkozik. A Bíróság a rendes érték meghatározásához azon helyzetek kizárását célozza, amelyekben a hazai piacon lebonyolított értékesítésekre nem a szokásos kereskedelmi viszonyok között került sor, különösen amikor a terméket az előállítási költség alatti áron értékesítették, vagy ha az ügyletekre olyan felek között került sor, akik üzleti kapcsolatban állnak vagy akik kompenzációs megállapodást kötöttek (lásd: Goldstar kontra Tanács ítélet, EU:C:1992:69, 13. pont, valamint Ajinomoto és NutraSweet kontra Tanács és Bizottság ítélet, EU:C:2001:234, 38. pont).
- 26 A megtámadott ítélet 36. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a nemfizetési kockázati felár az azért a kockázatért fizetett ellenérték, amelyet a szolgáltató akkor vállal, ha valamely konkrét ügyfél részére termékeket értékesít. Ez a felár tehát nem az eladott termék értékének egy részét képviseli, és nem is annak jellemzőihez kapcsolódik, hanem az az ügyfél azonosságától és ezen ügyfél pénzügyi kapacitása szolgáltató általi értékelésétől függ.

- 27 Ezenkívül a megtámadott ítélet 38. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az ilyen kockázati felárnak a rendes érték meghatározásakor megállapított haszonkulcs kiszámításába való beépítése olyan elemet vesz figyelembe, amely nem az eladott termék értékének egy részét tükrözi, és amely ekként mesterségesen növeli a rendes érték kiszámításának eredményét, ily módon pedig ez az eredmény már nem a lehető leghűbben tükrözi valamely termék eladási árát, amely akkor érvényesülne, ha a szóban forgó terméket a származási országban szokásos kereskedelmi forgalom keretében értékesítenék.
- 28 Amint a főtanácsnok az indítványának 43. pontjában megjegyezte, a szokásos kereskedelmi forgalom fogalmának célja annak biztosítása, hogy valamely termék rendes értéke a lehető leginkább megfeleljen a hasonló termékre az exportáló hazai piacon alkalmazott szokásos áraknak. Ha az értékesítésre olyan kikötések és feltételek mellett kerül sor, amelyek nem felelnek meg a hasonló termék említett piacon való értékesítéseire vonatkozó kereskedelmi gyakorlatnak a dömping fennállásának a meghatározásához releváns időpontban, az nem képez megfelelő alapot a hasonló termék említett piacon való rendes értékének meghatározásához.
- 29 A jelen ügyben a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendes érték meghatározása során egy olyan felár alkalmazása, mint a nemfizetési kockázati felár, azzal járna, hogy e meghatározásba olyan tényező kerül bele, amelyet nem kell figyelembe venni azon ár megállapítása során, amelyen az érintett terméket a hazai piacon szokásos feltételek mellett értékesítenék. A kizárólag az egyedi belföldi vevő pénzügyi kapacitására vonatkozó ilyen tényező tulajdonképpen az értékesítések azon jellegeitől függő tényezők egyike, amelyeket az intézményeknek figyelembe kell venniük annak megállapítása érdekében, hogy ezen értékesítésekre olyan kereskedelmi forgalom keretében került-e sor, amely megfelel a hasonló termék hazai piacon való értékesítése feltételeinek a dömping fennállásának a meghatározásához releváns időszakban.
- 30 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy valamely termék ára csak a kereskedelmi ügylet feltételeinek egyike. Annak kérdése, hogy az árat a szokásos kereskedelmi forgalom keretében alkalmazták-e, az ügyletnek az alkalmazott árakat befolyásolni képes olyan más feltételeitől is függ, mint az ügylet nagysága, a felek által ezzel kapcsolatban vállalt további kötelezettségek vagy a szállítási határidő. Ezen értékelés keretében, amelyet eseti jelleggel kell elvégezni, az intézményeknek figyelembe kell venniük a szóban forgó értékesítésekre vonatkozó valamennyi releváns tényezőt és egyedi körülményt.
- 31 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 36. pontjában kétségtelenül megállapította azt, hogy a nemfizetési kockázati felár alkalmazása nem az eladott termék értékének egy részét képviseli, és nem is kapcsolódik annak jellemzőihez, ugyanezen ítélet 38. pontjában pedig azt állította, hogy a felár nem az eladott termék értékének egy részét tükröző elem. Azonban, amint a főtanácsnok az indítványának 58. pontjában megjegyezte, e pontok a Törvényszék részéről nem olyan elvi állítások, amelyek értelmében az értékesítések szokásos jellege szükségképpen attól függ, hogy az áruk tükrözi a termék értékét.
- 32 Meg kell tehát állapítani, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 38. pontjában tett megállapítása, miszerint e felár mesterségesen növeli a rendes érték kiszámításának eredményét, összeegyeztethető a Bíróság jelenlegi ítélkezési gyakorlatával, amely szerint e kockázati felár befolyásolhatja az értékesítések szokásos jellegét (lásd: Ajinomoto és NutraSweet kontra Tanács és Bizottság ítélet, EU:C:2001:234, 39. és 41. pont). E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ebben az összefüggésben az intézményeknek meg kell vizsgálniuk, hogy ezen értékesítési feltételt valamennyi ügyfélre általános jelleggel alkalmazták-e a hasonló termékek piacán, vagy e feltétel a szóban forgó ügyfél helyzetére tekintettel egyedi volt-e.
- 33 A Tanácsnak azon érvelésével kapcsolatban, amely a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 38–40. pontjában az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontjára történő hivatkozására vonatkozik, meg kell állapítani, hogy az hatástalan, mivel a Törvényszék erre vonatkozó, többek között az ugyanezen ítélet 36. és 37. pontjában kifejtett döntő érvelése nem alapul téves jogalkalmazáson.

Ugyanis, még ha be is bizonyosodik, hogy e hivatkozás téves, annak semmiféle következménye sincs a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítés fogalmának a Törvényszék által a megtámadott ítéletben elfogadott értelmezésének érvényességére, és így nem járhat ezen ítélet hatályon kívül helyezésével.

- 34 Végül pedig a jogalapnak az indokolási kötelezettség Törvényszék általi megsértésére alapított részét, amely egyébiránt nem egyedi érvelésen alapul, csak elutasítani lehet, mivel a megtámadott ítélet indokolása világosan és egyértelműen mutatja be a Törvényszék érvelését.
- 35 A fenti megállapításokból következik, hogy a Tanács által a fellebbezésének alátámasztására hivatkozott egyetlen jogalapnak nem lehet helyt adni, és következésképpen a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 36 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel peresztes lett, az Alumina kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások